

Bufdir

Helsedirektoratet

Samarbeid om tjenester til barn, unge og deres familier

Endringer i 14 velferdstjenestelover

For å styrke oppfølgingen av utsatte barn, unge og deres familier, er det med virkning fra 1. august 2022 vedtatt bestemmelser om samarbeid, samordning, barnekoordinator og individuell plan.

Prop. 100 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i velferdstjenestelovgivningen
(samarbeid, samordning og
barnekoordinator)

Endringer i 14 velferdstjenestelover

- helse- og omsorgstjenesteloven
- spesialisthelsetjenesteloven
- psykisk helsevernloven
- tannhelsetjenesteloven
- pasient- og brukerrettighetsloven
- barnevernloven
- krisesenterloven
- familievernkontorloven
- barnehageloven
- opplæringsloven
- privatskoleloven
- sosialtjenesteloven
- NAV-loven
- integreringsloven

Tydeliggjøring og forsterking av samarbeids- og koordineringsplikter

- Samarbeidsplikt på systemnivå for alle velferdstjenester
- Samarbeidsplikt i enkeltsaker for alle velferdstjenester
- Samordningsplikt for kommunen
- Barnekoordinator
- Rett til alminnelig koordinator
- Rett til individuell plan

Evaluering av samarbeidsbestemmelsene

- Vil endringene i lovene resultere i at barn, unge og deres familier opplever mer helhetlige og koordinerte tjenester?
- NTNU Samfunnsforskning skal i fem år undersøke om lovendringene virker etter formålet.

Samarbeid om tjenester til barn, unge og deres familier – ny veileder

- Målgruppen for veilederen er:
 - kommune, fylkeskommune, stat og private aktører
 - ledere og ansatte som er involvert i oppfølgingen av barn, unge og familier
 - barn, unge og deres familier
 - andre

1. Innledning - Samarbeid til barns beste
2. Samarbeid på systemnivå
3. Samarbeid på individnivå
4. Samordningsplikt for kommunen
5. Barnekoordinator
6. Individuell plan
7. Veiledningsplikt, oppmerksomhetsplikt og taushetsplikt
8. Om veilederen

Hvilke utfordringer skal lovendringene og veilederen bidra til å løse?

- Uønsket, lokal variasjon: Barn og foreldrene opplever forskjeller i tjenestetilbudet.
- Barn og ungdom som ikke får tilrettelagt hjelp.
- I tillegg til å ha store omsorgsoppgaver, opplever mange barn og foreldre et tjenestetilbud som ikke henger sammen.
- Mange foreldre opplever at informasjonen om tjenester og hjelpesystemet er mangelfull, tilfeldig og personavhengig, og at de selv må finne, utløse og koordinere hjelpen som gis.
- Foreldre opplever at de har liten innflytelse over egen hverdag. Manglende tid til å være foreldre.

Hvor vil vi?

- Likeverdig tjenestetilbud i alle kommuner
 - Helhetlige og koordinerte tjenester til de som trenger det
 - God informasjon om tjenestetilbud
 - God kommunikasjon med barnet, ungdommen og familien
-
- HVA ER VIKTIG FOR DERE?
 - HVA ER VIKTIG FOR Å FÅ TIL ET GODT TJENESTETILBUD FOR DERE?
 - HVA TRENGER BARNET?
 - HVA TRENGER DU?
 - HVA TRENGER DERE SOM FAMILIE?
 - HVA TRENGER DERE SOM FORELDRE?

Gjennomføring av en Likeverdsreform

Hvem trenger et bedre og mer helhetlig tjenestetilbud

Eksempler:

- Utsatte og sårbare barn og unge og deres foreldre
- barn med sykdom, skade og funksjonsnedsettelse
- barn og unge som har vært utsatt for vold, overgrep, mobbing
- barn med behov for tilrettelegging i skole eller barnehage
- barn på barnevernsinstitusjoner
- barn med psykiske helseutfordringer
- barn med rusrelaterte problemer
- andre

Samarbeidsplikt og samordningsplikt

- barnevernloven § 3-2
- familievernkontorloven § 1 a
- opplæringsloven § 15-8
- privatskoleloven § 3-6 a
- barnehageloven § 2 b
- NAV-loven § 15 a
- krisesenterloven § 4
- sosialtjenesteloven § 13
- spesialisthelsetjenesteloven § 2-1 e
- helse- og omsorgstjenesteloven § 3-4
- tannhelsetjenesteloven § 1-4 a
- integreringsloven § 50

Samarbeid og samordning

Opplæringsloven § 15-8. Samarbeid og samordning

Skolen, skolefritidsordninga og pedagogisk-psykologisk teneste skal samarbeide med andre tenesteytarar dersom samarbeid er nødvendig for å gi eleven eit heilskapleg og samordna tenestetilbod. Dersom eleven har individuell plan etter anna lov og forskrift, skal skolen, skolefritidsordninga og pedagogisk-psykologisk teneste delta i samarbeid om utarbeiding og oppfølging av tiltak og mål i den individuelle planen

Samarbeidsplikt på individnivå

Kommunen skal samordne tenestetilbodet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme kva for ein kommunal tenesteytar som skal vareta samordninga. Dersom det er oppnemnt barnekoordinator etter [helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a](#), skal koordinatoren sørge for samordning av tenestetilbodet.

Samordningsplikt

Skolen, skolefritidsordninga og pedagogisk-psykologisk teneste skal, i tillegg til å følgje opp ein skilde elevar, samarbeide med andre tenesteytarar slik at skolen, skolefritidsordninga, den pedagogisk-psykologiske tenesta og dei andre tenesteytarane kan vareta sine oppgåver etter lov og forskrift.

Samarbeidsplikt på systemnivå

Med tenesteytarar er det her meint kommunale, fylkeskommunale og statlege tenesteytarar, private tenesteytarar som utfører oppgåver på vegner av ein slik tenesteytar, barnehagar som får tilskot etter [barnehageloven § 19](#) og skolar som får statstilskot etter [privatskolelova § 6-1](#).

Definisjon av «tjenesteyter»

Samarbeid og samordning

Barnevernloven § 3-2. Samarbeid og samordning

Barneverntjenesten skal samarbeide med offentlige instanser og andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi barnet et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

← Samarbeidsplikt på individnivå

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal instans som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter [helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a](#), skal koordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

← Samordningsplikt

Barneverntjenesten skal, i tillegg til å følge opp enkelte barn, samarbeide med offentlige instanser og andre tjenesteytere slik at barneverntjenesten og de andre tjenesteyterne kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

← Samarbeidsplikt på systemnivå

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som utfører oppgaver på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter [barnehageloven § 19](#) og skoler som får statstilskudd etter [privatskolelova § 6-1](#)

← Definisjon av «tjenesteyter»

Samarbeid og samordning

Helse- og omsorgstjenesteloven § 3-4 Kommunens plikt til samarbeid og samordning

«De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi pasienten eller brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter § 7-2 a, skal barnekoordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal, i tillegg til å følge opp enkelte pasienter eller brukere, samarbeide med andre tjenesteytere slik at de kommunale helse- og omsorgstjenestene og andre tjenesteytere kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som yter tjenester på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter privatskolelova § 6-1.»

Samarbeidsplikt på individnivå

hol. § 3-4, sphl. § 2-1e, tannhl. § 1-4a

- Samarbeid med andre tjenesteytere om bestemte pasienter eller brukere i enkeltsaker.
- Plikten inntreer når samarbeid er nødvendig for å gi tjenestemottakeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.
- Nødvendighetskravet skal ikke tolkes strengt.
- Det kan være nødvendig å samarbeide selv om behovet for hjelp er kortvarig.
- Velferdstjenestene har plikt til å vurdere om samarbeid er nødvendig, men det er tjenesteeier som har det overordnede ansvaret for at velferdstjenestene oppfyller samarbeidsplikten.

Tre steg for å avklare om samarbeid mellom tjenester er nødvendig

Steg 1: Avklare om andre tjenesteytere gir tjenester

Steg 2: Vurdere om det er behov for at tjenestene samarbeider

Steg 3: Opprette kontakt med aktuell tjeneste

Husk samtykke

Planlegge og gjennomføre samarbeidet - hvem gjør hva og når?

Tjenestene må gjøre en konkret faglig vurdering av

- hvilke andre tjenesteytere de skal samarbeide med
- hva de skal samarbeide om i det enkelte tilfelle
- hvor omfattende og langvarig samarbeidet vil bli
- hvordan samarbeidet i praksis skal organiseres

Tjenestene avklarer hvem som skal samordne tjenestetilbudet.

Ungdom under straffegjennomføring

- Samarbeidsplikten omfatter ungdom under straffegjennomføring.

Samarbeid og samordning

Hol. § 3-4 Kommunens plikt til samarbeid og samordning

«De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi pasienten eller brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter § 7-2 a, skal barnekoordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal, i tillegg til å følge opp enkelte pasienter eller brukere, samarbeide med andre tjenesteytere slik at de kommunale helse- og omsorgstjenestene og andre tjenesteytere kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som yter tjenester på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter privatskolelova § 6-1.»

Samordningsplikt for kommunen

hol. § 3-4

- Samordningsplikten gjelder når tjenestene har plikt til å samarbeide på individnivå.
- Samordningsplikten skal sørge for at en kommunal tjeneste får hovedansvaret for samordningen av tjenestene, slik at den enkelte tjenestemottaker får et samordnet (koordinert) tjenestetilbud.
- Ved behov har kommunen plikt til å bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Gjelder når uklarhet eller uenighet om hvilken kommunal tjenesteyter som skal samordne.

Kommunens ansvar for samordning

- Kommunen skal samordne både kommunale, private, fylkeskommunale og statlige velferdstjenester.
- Kommunen kan ikke bestemme at en fylkeskommunal, statlig eller privat tjenesteyter skal samordne tilbudet, men velferdstjenestene kan avtale dette.
- Kommunen har ikke samordningsplikt hvis et barn eller ungdom ikke har oppfølging fra kommunale tjenester.
- Kommunen velger selv hvordan den kan ivareta samordningsansvaret.
- Kommunedirektøren har beslutningsmyndighet og kan delegerer myndigheten.

Samarbeid og samordning

Hol. § 3-4 Kommunens plikt til samarbeid og samordning

«De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal samarbeide med andre tjenesteytere dersom samarbeid er nødvendig for å gi pasienten eller brukeren et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

Kommunen skal samordne tjenestetilbudet etter første ledd. Ved behov skal kommunen bestemme hvilken kommunal tjenesteyter som skal ivareta samordningen. Dersom det er oppnevnt barnekoordinator etter § 7-2 a, skal barnekoordinatoren sørge for samordning av tjenestetilbudet.

De kommunale helse- og omsorgstjenestene skal, i tillegg til å følge opp enkelte pasienter eller brukere, samarbeide med andre tjenesteytere slik at de kommunale helse- og omsorgstjenestene og andre tjenesteytere kan ivareta sine oppgaver etter lov og forskrift.

Med tjenesteytere menes kommunale, fylkeskommunale og statlige tjenesteytere, private tjenesteytere som yter tjenester på vegne av slike tjenesteytere, barnehager som får tilskudd etter barnehageloven § 19 og skoler som får statstilskudd etter privatskolelova § 6-1.»

Samarbeidsplikt på systemnivå

hol. § 3-4, sphl. § 2-1e, tannhl. § 1-4a

- Samarbeid utover oppfølgingen av den enkelte pasient eller bruker
- Formålet er å legge til rette for samarbeid på individnivå.
- Skal samarbeide både for
 - å ivareta egne oppgaver
 - at andre tjenesteytere skal kunne ivareta sine oppgaver

Barnekoordinator

Familiens rett til barnekoordinator følger av pasient- og brukerrettighetsloven § 2-5 c.

Kommunens plikt til å oppnevne barnekoordinator følger av helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a.

Rett til barnekoordinator

Regelens ordlyd:

«Familier som har eller venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, og som vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester, har rett til barnekoordinator etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2-5 c.»

- En individuell rettighet.
- Ikke tilstrekkelig å innføre en barnekoordinatorfunksjon på systemnivå.

Barnekoordinator tildeles familien

- Det er foreldrene eller den som samtykker på vegne av barnet/ ungdommen som kan samtykke til oppnevning av barnekoordinator.
- Pasient, bruker eller dennes representant som mener at retten til barnekoordinator er brutt, kan klage til statsforvalteren etter reglene i [pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 7](#).
- Klagen kan gjelde
 - avslag på ønske om barnekoordinator
 - endring eller opphør av barnekoordinator
 - manglende oppfyllelse av rett til barnekoordinator

Vilkårene for rett til barnekoordinator

- Familien venter barn eller har barn under 18 år
- Barnet har alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne
- Barnet har behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester
- Sammenhengene mellom vilkårene.

Vilkår: Familien venter barn eller har barn under 18 år

- Retten til barnekoordinator kan inntre allerede under svangerskapet eller når foreldre er tildelt et adoptivbarn.
- Selv om retten opphører ved fylte 18 år kan kommunen velge å tilby barnekoordinator også etter 18 år, for eksempel frem til barnet eller ungdommen fyller 25 år

Vilkår: Barnet har alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne

- Barnets eller ungdommens sykdom, skade eller nedsatte funksjonsevne kan være av somatisk, psykisk, fysisk, sosial, kognitiv og/eller sensorisk art.
- Det er ikke et vilkår at barnet har fått en diagnose.
- Begrepene sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne er vanskelig å definere helt klart eller entydig.
- Sammenhenger mellom sykdom, skade og nedsatt funksjonsevne bør være en del av kartleggingen.
- Barnets eller ungdommens sykdom, skade eller nedsatte funksjonsevne skal være «alvorlig», men kravet skal ikke tolkes strengt. Alvorlighetskravet må ses i sammenheng med behovet for langvarige og sammensatte eller koordinerte tjenester.

Vilkår: Barnet har behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester

- BEHOV-BEHOV-BEHOV
- Barnets eller ungdommens **behov** for tjenester omfatter både tjenestebehov som det allerede er innvilget tjenester for, og tjenestebehov som fremdeles er udekket.
- Det er ikke et krav at barnet eller ungdommen allerede er tildelt både helse- og omsorgstjenester og en annen velferdstjeneste, men at det foreligger et slikt behov.
- Med behov for «**sammensatte eller koordinerte**» menes blant annet at det er behov for at tjenestene til barnet eller ungdommen ses i sammenheng og virker sammen.

BEHOV

Det sentrale for vurderingen av rett til barnekoordinator skal være hvilket hjelpebehov barnet har, og i forlengelsen av dette om barnet vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester. Prop. 100 L 87 Endringer i velferdstjenestelovgivningen (samarbeid, samordning og barnekoordinator), punkt 7.5.2.1.

Involvering av barnet, ungdommen og familien

- Et ønske om barnekoordinator kan fremmes både skriftlig og muntlig.
- Reglene om enkeltvedtak gjelder ikke, se pasient- og brukerrettighetsloven § 2-7 første ledd
- Kommunen skal skriftliggjøre avgjørelsen om barnekoordinator sammen med en begrunnelse og informasjon om klageadgang.
- Rett til medvirkning, jf. pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 3.
- Barnekoordinator reguleres av regelsettet i helse- og omsorgstjenesteloven og pasient- og brukerrettighetsloven.

Barnekoordinator og alminnelig koordinator – likheter og forskjeller

Barnekoordinator

- For å ha rett til barnekoordinator er det et vilkår at barnet eller ungdommen har alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne.
- Hjelpetbehov sentralt vurderingstema; «behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester», jf. hol. § 7-2 a.
- Barnet eller ungdommen har behov for både helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester.
- Retten kan innvilges for et ufødt barn. Retten gjelder opp til 18 år.
- Vilåarene for å ha rett til barnekoordinator er samlet sett noe strengere enn for alminnelig koordinator. Til gjengjeld innebærer barnekoordinator en utvidet koordinatorordning når den innvilges, fordi familien er rettighetssubjektet, ikke bare pasienten eller brukeren.

Alminnelig koordinator

- Det er ikke et eget vilkår knyttet til psykisk og/eller fysisk tilstand for å ha rett til alminnelig koordinator.
- Hjelpetbehov er sentralt vurderingstema; «behov for langvarige og koordinerte tjenester», jf. hol § 7-2.
- For å ha rett til alminnelig koordinator er det nok at barnet eller ungdommen har behov for helse- og omsorgstjenester.
- Det er ingen øvre aldersgrense for alminnelig koordinator.
- Pårørendeperspektivet er viktig også for alminnelig koordinator. Se Hdirs veileder: [Koordinator i kommunen og spesialisthelsetjenesten \(Veileder om rehabilitering, habilitering, individuell plan og koordinator\)](#).

Barnekoordinatorers oppgaver

Barnekoordinator skal sørge for

- koordinering av det samlede tjenestetilbudet og fremdrift i arbeidet med individuell plan
- ha oversikt over og bidra aktivt til å ivareta kommunens ansvar for nødvendig oppfølging og tilrettelegging for familien og barnet i form av tilbud om eller ytelse av helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester
- informasjon og veiledning om helse- og omsorgstjenestetilbud, andre velferdstjenester og relevante pasient- og brukerorganisasjoner

Barnekoordinators myndighet til å koordinere

- Myndighet til å koordinere
 - Barnekoordinators oppgaver etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a forutsetter myndighet til å beslutte i forhold som gjelder koordineringen av de kommunale velferdstjenestene til barnet, ungdommen og familien.
 - Hvilken myndighet barnekoordinator har, og hvordan dette i praksis gjennomføres i den enkelte kommune, skal følge av delegeringsvedtak innenfor kommunedirektørens rammer for delegeringsmyndighet.

FNs konvensjon om barns rettigheter – Uttalelse fra Komiteen for barns rettigheter

Artikkel 3

Barnets beste: en rett, et prinsipp og en prosedyreregel

En selvstendig rettighet: Et barns rett til å få sitt beste vurdert, og sitt beste ansett som et grunnleggende hensyn, når ulike interesser blir vurdert for å nå en avgjørelse eller gjennomføre avgjørelser.

Et grunnleggende, fortolkende juridisk prinsipp: Hvis en juridisk bestemmelse er åpen for mer enn én tolkning, skal den tolkningen som mest effektivt tjener barnets beste velges.

En prosedyreregel: Når vedtak skal besluttes som vil påvirke et bestemt barn, en identifisert gruppe barn eller barn generelt, må beslutningsprosessen inkludere en vurdering av mulige konsekvenser (positive eller negative) for barnet eller barna det gjelder.

Artikkel 12

Barnets rett til å bli hørt. Se veileder for uttalelse fra komiteen.

Forskrift om individuell plan ved ytelse av velferdstjenester

Gjelder fra 1. august 2022

Forskriften har regler om tjenestemottakerens rettigheter, innholdet i individuell plan, ansvarsavklaring og samarbeid mellom de ulike velferdstjenestene.

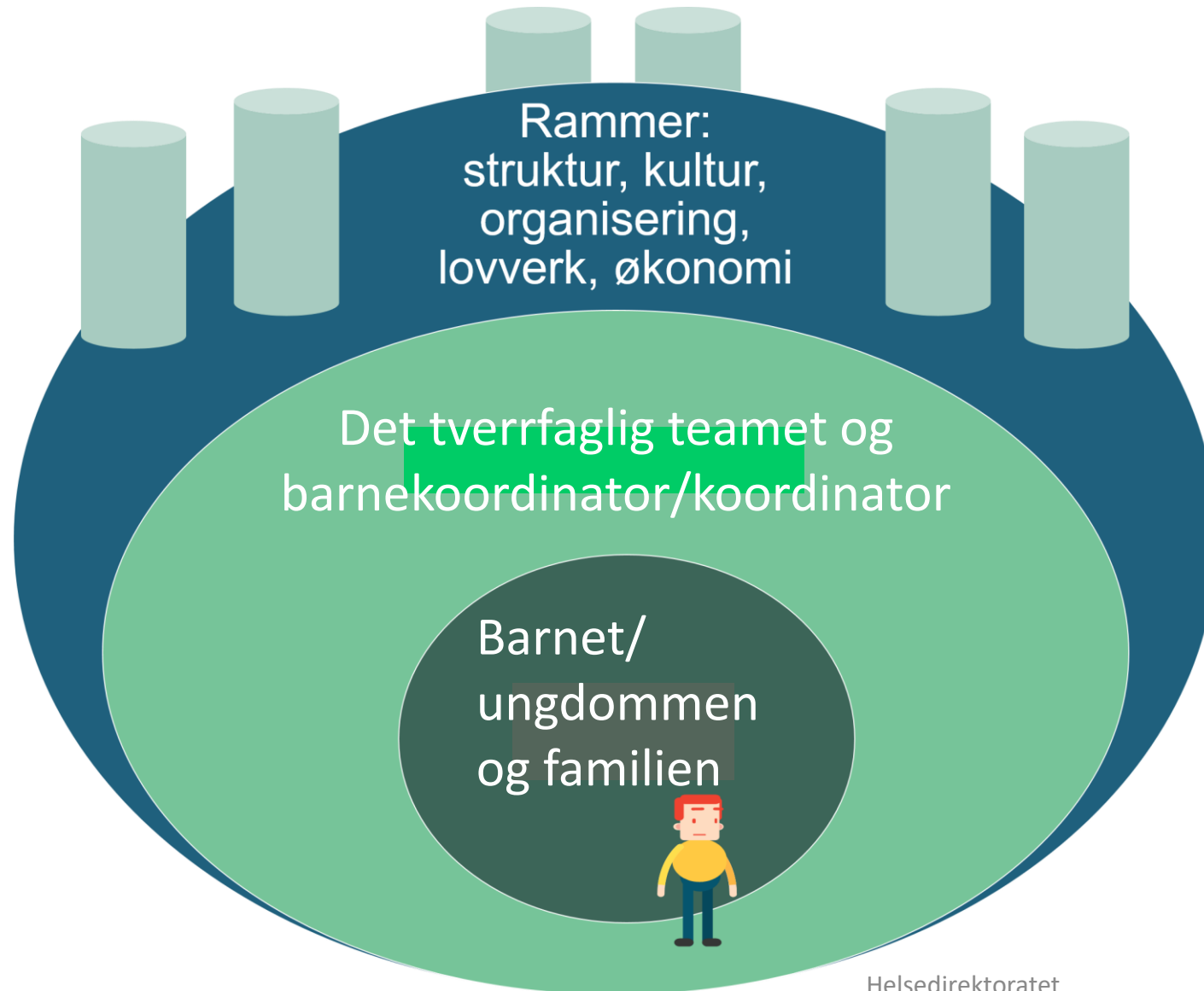
Individuell plan

- Barn og unge med behov for langvarige og koordinerte tjenester har rett til å få utarbeidet individuell plan.
- Individuell plan er et planleggingsdokument og en strukturert samarbeidsprosess.
- Kommunen i arbeids- og velferdsforvaltningen, helse- og omsorgstjenesten og barneverntjenesten har selvstendig plikt til å sørge for at arbeid med individuell plan blir satt i gang.
- Noen tjenesteytere har plikt til å medvirke i planarbeidet, herunder barnehage, skole, krisesenter.

Samarbeid på tvers av fag, nivåer og sektorer
fordrer tydelig ledelse

Utfordringsbilde – faktorer ved tjenestene

- Faktor ved tjenestene
 - økt spesialisering
 - ulike rammer; eierskap, kultur, finansiering, regelverk...
 - «siloorganisering»
 - ledelse på enhetsnivå

Ansvar for samarbeidsplikten på systemnivå

Plikten til å samarbeide utover enkeltsaker ligger til *de enkelte velferdstjenestene*, men det er tjenesteeier som har det overordnede ansvaret for oppfyllelse av plikten.

Velferdstjenestene må selv ta stilling til hvordan de organiserer det tverrsektorielle samarbeidet.

Samarbeid på tvers av fag, nivåer og sektorer krever tydelig ledelse på alle nivåer

- Legge til rette for samarbeid på tvers av «siloeer» - implementering
- Rutiner og retningslinjer for samarbeid – internt og mellom sektorer - nedfelt i kommunens/virksomhetens kvalitetssystem
- At personell i tjenestene har kunnskap om regelverket for samarbeid og samordning
- Velferdstjenestene må ha kunnskap om hverandres ansvar og oppgaver

«Uten lederstøtte oppleves koordinatorrollen som en tilleggsoppgave» (koordinator)

Ledere må sikre rammer for utøvelse av rollen som barnekoordinator

- Myndighet til å koordinere - delegasjon
- Verdsette, anerkjenne og gi legitimitet til rollen som barnekoordinator
- Vektlegge samarbeid og koordinering som en integrert del av tjenesteytingen
- Sørge for veiledning og nødvendig kompetanseutvikling
- Tid til å utvikle relasjoner og bygge tillit
- Nødvendige verktøy

Oppnevning av barnekoordinator

- Medvirkning ved valg av koordinator
- Kan oppnevnes fra den kommunale helse- og omsorgstjenesten, men også fra andre sektorer i kommunen
- Rollen som barnekoordinator kan tildeles en av tjenesteyterne
- Kommunen kan også velge å opprette egne stillinger som barnekoordinator.

Kompetanse i koordinatorrollen

- Rollen som barnekoordinator kan ivaretas av personer med ulike profesjons- og fagbakgrunn
 - Nødvendig fagkompetanse – med utgangspunkt i oppgavene.
 - God kjennskap til helse- og omsorgstjenesten og andre velferdstjenester
 - Personlig egnethet
-
- Koordinerende enhet har ansvaret for opplæring og veiledning av barnekoordinator.

Avklaring av forventninger til rollen som barnekoordinator

- Forventningsavklaring til rollen overfor barnet, ungdommen, familien og samarbeidspartnere
 - Avklaring av forventninger bør skje i kontinuerlig og åpen dialog mellom barnekoordinator og barnet, ungdommen og familien.
 - Bør understøtte det naturlige samspillet i familien.
 - Skal ikke overta oppgaver som ligger til andre tjenesteytere og ikke overprøve deres faglige vurderinger.
 - Være teamleder
 - Skape trygghet, tydelighet og forutsigbarhet.

Innspillsrunde

15.sept – 1.des
2022

Justert versjon av
veileder innen
1.feb 2023

- I perioden fra 15.september til 1.desember 2022, vil det være mulig å sende innspill til tekst som kan være vanskelig å forstå, tema som bør utdypes nærmere eller liknende. Det gjelder ikke innspill direkte til lovendringene.
- Innspill sendes til postmottak@helsedirektoratet.no